

www.e-rara.ch

Demosthenis et Aeschinis principum Graeciae oratorum opera

Demosthenes

Basileae, [1571-]1572

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-98668>

Libanii Rhetoris Ad Proconsulem Montium [...]

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

[illegible]

Demost. tom, 5.

A incidisse, in quibus scriptum esset, Demosthenē Platone præceptore esse usum, & ex ea re multum profecisse in eloquentia. Meminit & Ctesibij, dicentis, Demosthenem à Callia Syracusio, & quibusdam alijs artes Isocratis & Alciamantis clam acceptas, perdidicisse. Quum primum igitur adoleuit, actionem in tuores instituit: & scribere aduersus eos, effugia multa queritantes, & iterandi iudicij rationem comminantes, orationes cepit. Sic assiduitate studij (ut Thucydides loquitur) exercitatus, quanquam non sine periculo, nec per ignauiam, tandem uictoriam adeptus: tamen uix perexiguam patrimonij partem recuperare potuit: sed ad dicendi audaciam consuetudine satis confirmatus, gustataq; forsensum certaminum & oratoriae facultatis dulcedine ac gloria, prodire in medium, & rempublicam capeffere instituit. & ut Orchomenium Laomedontem ferunt, cum ad corrigendum splenis quoddam uitium, longioribus cursibus iussu medicorum uteretur, eum sibi habitum exercitatione illa comparasse, ut in curriculis de coronis certaret, atq; in summum cursorem euaderet: sic & Demostheni usuuenit, ut ad rei suae familiaris detrimenta sarcienda forum ingressus, eaq; re dicendi facultatem & uim adeptus, in ciuilibus tanquam coronarijs certaminibus, princeps ciuium pro tribunali decertantium haberetur. Verum quum primum ad populum uerba faceret, tumultu excipiebatur & deridebatur ob insolentiam orationis, quae & confusas habere continuationes, & argumenta acerbè nimium, & ad fastidium usq; cōtorta uidebatur. Huc accedebat, uox quaedam, ut uidetur, imbecillitas, & lingua obscuritas, & interruptio spiritus, quae sensum orationis conturbabat, propter diuisionē comprehensionū. Tandē cū relicto populo, æger animo, in Piræo obambulet: Eunomus Thriasius, homo admodū prouectæ ætatis, eum conspiciatus, obiurgauit, quod cū eius oratio ad Pericleam proxim accederet, ipse sibi ob ignauia & molliciem deesset, qui neq; turbas audacter sustineret, neq; corpus ad certamina compararet, sed delicijs obsolescere pateretur. Rursus aliquando auiunt, cum excidisset, domumq; iret obuoluto capite, ac grauiter ferens, Satyrum histrionem familiarem eius affectatū, & cum eo congressum esse. Demosthene autem apud eum queritante, se, qui omnium oratorum laboriosissimus esset, ac propemodum corporis uigorem in ea re consumpsisset, nullam habere gratiam apud populum: sed homines gulosos, nautas, indoctos audiri, & obtinere suggestum, se despici. Verum, inquit Satyrus, dicis Demosthenes. Sed ego cause celeriter medebor, si mihi sententiam aliquam Euripidis, aut Sophoclis memoriter recitare uolueris. Quod cum fecisset Demosthenes, Satyrum repetisse eandem sententiam, & sic formasse, atque eo uultu & gestu pronunciaffe, ut alia prorsus esse Demostheni uideretur. Postquam igitur persuasum ei fuit, quantum orationi ex actione ornamēti & gratiae accederet: parui, ac nihili potius duxit exercitationem eius, qui pronunciationem & gestum uerborum negligeret. Atque ex eo subterraneum conclaue, in quo se exercebat, edificauit, quod nostra etiamnum ætate exatbat: eoq; quotidie descendens, & actionem formauit, & uocem exercuit: sæpe etiam menses duos, aut tres continuos coniunxit, rarsa altera parte capitis, ea gratia, ne, tametsi omnino uellet, egredi præ uerecundia liceret. Quin & e congressibus aliorum, & sermonibus, & negocijs, argumenta & occasiones studij petebat. Domum enim reuersus, statim in conclaue suum descendebat: & cum ipsa negocia ordine recensabat, tum eorundem defensiones. Atque etiam orationes quas audierat, animo complectens, in sententias & continuationes redigebat, & omni ratione corrigere, nouoque & alio genere sermonis explicare conabatur, tum ea quæ ad ipsum alius, tum quæ ad alium ipse dixisset.

Plato

Artes Isocratis
& Alcidaman-
tis.
Actiones tu-
toriaë.

Laomedon
Orchomenius

Conciones pri
mæ Demosthé
nis.

Ab Eunomo
& Satyro con-
firmatus De-
mosthenes.

Pronuncia-
tionis uis.

Exercitationes mirabiles.

ἐκ τούτων δόξαν εἶχεν ὡς ἐκ δυνάμεως αὐτῆς, ἀλλ' ἐκ πόνης συ-
 κειμένη δ' ἐν ὁμοθυμῳ καὶ διωκόμενῳ ἡρώδῳ. ἐδοκίμει τὸ τότε
 σημεῖον εἶναι μέγα, τὸ μὴ ῥαδίως ἀποσταίνειν δημοδόχους
 ὑπὸ λαοῦ λέγοντος. ἀλλὰ καὶ καθήκον ἦν ἐκκλησίᾳ, πολ-
 λάκις τὸ δῆμος καλεῖντ' ὀνομασί, μὴ παρελθεῖν, ἀ μὴ
 τύχοι πεφροντικῶς καὶ παρειακῶς αὐτῶν. εἰς αὐτὸν δὲ
 ἄλλοι τε πολλοὶ τὸν δημογὰ γὰρ ἐχλιδάζον αὐτὸν, καὶ πυ-
 θίας ὑποκώπῃ, ἐμυχνίῳ ἐφιστὼν ὅτι αὐτὸν τὰ γὰρ
 μήματα. αὐτὸν μὲν οὐκ ἠμείψαντο πρὸς ὁ δημοδόχους. ὁ
 τούτῳ γὰρ εἶπεν ἐμοὶ καὶ σοὶ ὡς πρὸς ἐὰν λυχνῶ σιω-
 οί. πρὸς δὲ αὐτὸν ἄλλος, ὁ παντὶ πασι καὶ ἐξαρνῶν. ἀλλ'
 ὅτι γὰρ ἔλεγε, ὅτι ἔλεγε καὶ μὴ λέγειν, ὡς μολόγει. καὶ
 μὴ τοὶ δημοτικὸν ἀπέφαινον ἀνδρα, τὸν λέγειν μελετῶ-
 τα. θοράπιας γὰρ εἶναι αὐτὸν τὸν δῆμος παρειακῶς. τὸ δ'
 ὅπως ἐξοιστοῖ πολλοὶ πρὸς τὸν λόγον ἀφροντιστῶν, ὁλι-
 γαρχικῶς καὶ βία μάλλον, ἢ πειθοὶ πεισέχοντος. τῆς δὲ
 * πρὸς λαοῦ ἀπολμίας αὐτῶν, καὶ αὐτὸν ποιεῖν τοὺς σημε-
 ον, ὅτι δημοκράτης μὲν ἐκείνῳ δορυβηδόντι πολλὰκις, ἀνα-
 σῆς ἐκ πρὸς αὐτὸν σιωπῇ. ἐκείνῳ δ' ὁ δὲ ποτε δημοκράτης.
 πόδον ἐν φάει τῆς αὐτῆς, ὁ ἀρχὴν πρὸς τὴν ὅτι τοῖς λόγοις
 τόλμαν δαυμασιώτατον ἀπικαλεῖ τὸν ἀνδρα; πῶς δὲ
 πύδωνι τῷ Βυζαντίῳ δρασιμολογῶν καὶ ῥέοντι πολλὰ
 κατὰ τὴν ἀδωλαίαν, ἀνασῆς μόνον. ἀντὶ τῆς, ἢ λαμάρχῃ
 τὸ μὲν ῥητὸν γὰρ γὰρ ἐκείνῳ ἐκείνῳ ἀνδρὶ τῷ Θε-
 λίππῳ τῷ βασιλεῶν. ὅτι πολλὰ δὴ βασιλεὺς καὶ ὀλυμπίου
 εἰρήνῃ κακῶς; καὶ ἀναγινώσκοντες ὀλυμπίᾳσι, παρε-
 σῆς καὶ διελεῖν μὲν ἰσορίας καὶ ἀρδεις εἰς ὅσα δὴ
 βασιλεὺς Θεοφράστῳ ἰσορίας καὶ ἀρδεις εἰς ὅσα δὴ
 καὶ πάλιν ὅσων αὐτοὶ γέγονας κακῶν οἱ ὀλυμπίου
 μακροὺς ὄνας, ὅπως ἐπέσειε αὐτὸν παρόντας, ὡς τε δέσσαν
 τα τῷ δορυβῶ τὸν σὺν τῷ ἰσοκράτῳ καὶ τῷ πανηγύρεως
 ἀλλ' εἰσὶν ὁ ἀνὴρ τῷ ποδὶ κλέος, τὰ μὲν ἄλλα μὴ πρὸς αὐ-
 τὸν ἡγήσασθαι. τὸ δὲ πλάσμα καὶ τὸ χυμὰ πρὸς αὐτὸν, ὅ
 τὸ μὴ ταχέως μὲν πρὸς αὐτὸν καὶ τὸ πρὸς αὐτὸν λέγειν,
 ὡς ὅτι ἐκ τούτων μεγάλῳ γεγονότος, ἡλδὼν καὶ μὲν μόνος,
 ὅτι πάντῃ πρὸς αὐτὸν * τὴν ὅτι τῷ λαῷ δόξαν, ὅτι ὑπὸ τῇ
 τύχῃ πολλὰκις ἐκὼν εἶναι ποιεῖν τὴν δαυμάμν. ἐπὶ τὸν
 καὶ γὰρ δόξαν οἱ λεχθέντες αὐτὸν αὐτὸν λόγοι τῷ γὰρ
 φωνῶν μάλλον εἶχον, εἰ δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ δὴ δημο-
 κτελεῖ τῷ φάλαγγι καὶ τοῖς λαοῖς. ὡς ὁ δὴ δημο-
 κτελεῖ, αὐτὸν ὅτι τοῖς λόγοις πολλὰκις γέγονας πρὸς βα-
 χου. ὅτι φάλαγγι, τὸ ἐμμετροῦ ἐκείνου ὅτι, ὁμοῖα πο-
 τε πρὸς τὸν δῆμον, ὡς ὅτι ὅτι αὐτὸν.

μὰ γὰρ, μὰ λαοῖς, μὰ ποταμοῖς, μὰ νάμασι.

τὸ δὲ καὶ καὶ, ὁ μὲν πρὸς αὐτὸν ἀρκαλεῖ ὅτι ποδὶ ῥαβ-
 ὁ δὴ δημοκράτης, ὡς ὅτι ὅτι αὐτὸν ὅτι αὐτὸν, * ὅπως
 ἀπὸ λαοῦ ὡς ὅτι ὅτι αὐτὸν ὅτι αὐτὸν, γὰρ πρὸς αὐτὸν ὅτι αὐτὸν
 λαοῦ δημοδόχους, * ἐκ τῶν εἰρηνικῶν δὴ πρὸς τὸν ὅτι αὐτὸν
 νῆσος λόγον ἀντιφάνης, ὅτι τῷ πρὸς αὐτὸν ὅτι αὐτὸν
 δημοδόχους σιωπῇ, μὴ λαμβάνειν, ἀλλ' ἀρκαλεῖ
 νῆσος πρὸς Θεοφράστῳ, πρὸς συλλαβῶν * ἀρκαλεῖ
 τὸν γὰρ δημοκράτην πρὸς αὐτὸν ὅτι αὐτὸν ὅτι αὐτὸν, ἀ-
 νικῶν εἶναι, ὅτι πρὸς αὐτὸν ὅτι αὐτὸν ὅτι αὐτὸν, τὰς τῷ δημο-
 δοχῶν σιωπῇ καὶ δημοκράτης. ἀρκαλεῖ δὲ ὁ δὴ δημο-
 φράστῳ ὅτι αὐτὸν ὅτι αὐτὸν ὅτι αὐτὸν, ὅτι αὐτὸν ὅτι αὐτὸν, γὰρ
 ὅτι αὐτὸν ὅτι αὐτὸν ὅτι αὐτὸν, ὅτι αὐτὸν ὅτι αὐτὸν, ἀ-
 ξί. τὸ πρὸς αὐτὸν ὅτι αὐτὸν ὅτι αὐτὸν, ὅτι αὐτὸν ὅτι αὐτὸν, ὅ
 δὲ αὐτὸν ὅτι αὐτὸν ὅτι αὐτὸν, πρὸς αὐτὸν ὅτι αὐτὸν, γὰρ
 τὸ πρὸς αὐτὸν ὅτι αὐτὸν ὅτι αὐτὸν, ἀρκαλεῖ μὲν γὰρ
 εἶναι ὅτι αὐτὸν δημοκράτην, ἀρκαλεῖ μὲν γὰρ
 πρὸς αὐτὸν ὅτι αὐτὸν ὅτι αὐτὸν, ὅτι αὐτὸν ὅτι αὐτὸν, ὅ
 τὸ δημοκράτην φασὶν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸν ὅτι αὐτὸν, ὅ
 αὐτὸν ἀρκαλεῖ, λέγειν πρὸς αὐτὸν σιωπῇ.

ὁ δὴ

A His rebus factum est, ut non ingeniosus esse, sed eloquentia
 et ui, labore comparata uiri putaretur. Cuius rei magnum
 illud signum esse uidebatur, quod non temere quisquam De-
 mosthenem extempore dicentem audisset: sed cum sepe in
 concione sederet, et à populo nominatim citaretur, non pro-
 dierit nisi meditatus, et ad eam rem paratus. Quare cum a
 hij multi populares oratores eum deridebant, tum Pythias lu-
 cernam olere, per derisum dicebat eius enthymemata. Et
 huic quidem acerbe respondit Demosthenes: Non, inquit,
 earundem tibi et mihi rerum conscia est lucerna. Apud a-
 lios autem non prorsus negabat, sed neque de scripto, neque
 sine scripto prorsus dicere se fateretur. Atque etiam cum po-
 pularem hominem esse pronunciabat, qui ad dicendum me-
 ditaretur. Eam enim colendi populi esse preparationem. Ne-
 gligere autem, ut acceptura esset orationem multitudo: pau-
 corum esse potentie studiosi, qui cogere potius, quam persua-
 dere uellet. Illud etiam argumento esse putant, quam ab ex-
 temporalis dictione abhorruerit, quod ei populi aduersa oc-
 clamazione debilitato, sepe Demades subito sit suffragatus, Demades
 ipse autem Demadi nunquam. Cur igitur, dicat aliquis, Aeschines
 schines hominem admirabili ad dicendum audacia, uocabat.
 B Quomodo Pythoni Byzantio se iactanti, et magno impetu Pytho-
 in Athenienses inuehenti, solus respondit? Aut quo pacto,
 cum Lamachus Mirrheneus laudationem scripsisset Philip-
 pi et Alexandri regum, quae multa in Thebanos et Olyn-
 thios maledicta contineret, eamque Olympic recitaret, insur-
 rexit: et cum percensuisset, atque ex historiis demonstrasset,
 quam praeclare se Thebani et Chalcidenses erga Graeciam
 gessissent, et contra, quantis malis assentatores Macedonum,
 causas praeuissent: ita commouit eos qui aderant, ut rhetor
 ille tumultu perterritus, et celebritate se subduceret. Enimue-
 ro uidetur hic uir caetera quidem Periclis instituta, sibi alic-
 na indicasse: habitum autem et conformationem eius, et ne-
 que celeriter, neque de re qualibet quicquid in buccam uenisset
 dicendi consuetudinem, ut qui his rebus magnus euasisset,
 emulando atque imitando, neque * prorsus aspernatus ex-
 tempore dicendi gloriam, neque, uolens quidem, subinde for-
 tune commississe facultatem suam. Nam audaciam et fidu-
 ciam maiorem dixit ab eo quam scriptae orationes habue-
 runt, si qua fides habenda est Eratostheni et Demetrio Pha-
 lereo et Comicis: quorum Eratosthenes, cum saepe ait in di-
 cendo esse quasi furore percitum: Phalerus autem, iustitiam
 dum illud uersu constans, eum aliquando iurasse ad popu-
 lum, tanquam numine afflatum:

C Et terram et fontes, riuosque et flumina testor.

Comitorum autem alius eum uocat ὅτι ποδὶ ῥαβ-
 dicas, fasciculos sarmentorum uolutantem. Alius irruens, ut
 utentem contraposto *: Sic, inquit, recepit, quemadmodum
 cepit *. Libuit enim Demostheni uerbum hoc extrinsecus
 assumere. Nisi fortassis Antiphanes in his etiam orationem
 de Haloneso irrisit, cuius Demosthenes autor fuit Athenien-
 sibus, non accipiente à Philippo, sed recipiente, mota de syl-
 labis controuersia. Verum Demadem omnes faterentur, ma-
 genio contentum, inuictum esse, et extemporalis facultate me-
 ditationes et apparatus Demosthenicos superare. Sed Ari-
 sto Chius, Theophrasti etiam sententiam quadam de his ora-
 toribus retulit, qui rogatus qualis ei Demosthenes orator ui-
 deretur? dixerit, Dignus urbe: qualis Demades? urbe supe-
 rior. Is idem philosophus, Polyuctum narrat Sphettium, ui-
 rum Athenis eo tempore uersantem in Repub. pronunciasse,
 Summum oratorem esse Demosthenem: Phocionem autem ma-
 xima dicendi uirum, qui paucis uerbis multos sensus
 complecteretur. Atque ipsum etiam Demosthenem ferunt,
 quoties ei contradicere Phocio suggestum conscenderet, ad
 familiares dicere solitum:

Or.

[illegible]

ὁ γὰρ τι γινώσκουσιν αὐτὸν ὡς, οὐδ' ἀγνοοῦσιν.
ἀλλ' ὦντον, ὡς βία πρὸς τὰς ἀμύβας. ὁρῶν δ' ὁ φάω
λον, οὐδ' αὐτὸς διωκέμεως ἔργου, ἀνδρα γὰρ πλάττω ὡς λό
γον γὰρ φίλοις ἐν πεφραγμένον καθελεῖν τὸ κέρδιον, γνέδω
κεῖς ὑπὲρ αὐτὸς διωκμένοις. αἱ δὲ Σικελίαι καὶ ἑαυτὰς, ἐκ
ἀν μοι δοκῶσι τὴν δημοδοχίαν ἀμβλυῶσαι πικρίαν, ἐλπί
ζοντες γὰρ διωαμένους πειγνέειν. λαβὼν δὲ τὸ πολιτείας κα
λὴν ὑπόθεσιν, τὴν πρὸς φιλιπποῦ ὑπὲρ τῶν ἑλλήνων δικαιο
λογίαν, γὰρ πρὸς τῶν αὐτῶν ἀγωνισθῶν ἄξίως, ταχὺ δό
ξαν ἐχὼν, ὡς πρὸς ἐπὶ τὸν λόγον ἤρθη καὶ τὸ παρρη
σίαις, ὡς τὸ ναυμάχους μὴ γὰρ τῇ ἑλλάδι, θοραπδνέειν δ' ὑπὸ
τῇ μεγάλῃ βασιλείᾳ, πλάσσω δ' αὐτὸν λόγον ἐν τῇ τῷ
Φιλιππῷ τὸ δικαίωμα γόντῃν ὁμολογῶν γὰρ αὐτὸν ἀπεχθὰ
νομήνους, ὅτι πρὸς γνέδωτον αὐτοῖς ἀνθρώπων ὁ ἀγὼν ὄσι.

A Orationis gladius infurgit meæ.

Elſi incertum eſt, utrum Demoſthenes de oratione uiri, an
de uita & autoritate ita ſenſerit, plurimis & prolixis conti-
nuationibus unum uerbum & nutum hominis, cui fides ha-
betur, plus ualere exiſtimans. Ad incommoda corporis corri-
genda, talem adhibuit exercitationem, ut Demetrius Phale-
reus narrat, qui ſe id ex ipſo Demoſthene iam ſene audiſſe di-
cit. Obſcuritatem & balbutiem linguæ euiciſſe, & diſtinxif-
ſe, calculi indendis, & orationibus interim recitandis.
Vocem autem in curſibus exercuiſſe, & arduorum locorum
aſcenſu inter diſſerendum: & ſermones aliquos, aut uerſus
increbrefcente anhelitu protuliſſe. Fuiſſe item magnum ei do-
mi ſpeculum, cuius eregione ſtans declamationes abſoluerit.
Ferunt, quum quidam eum acceſſiſſet, patrociniâ eius petēs,
& commemorans, ut à quodam plagis accepiſſet: At tibi, di-
xiſſe Demoſthenem, eorum quæ dicis, nihil accidit. Cum autē
homo uoce contentiore diceret, & clamaret: Mihi uerō, De-
moſthenes, nihil accidit? Nunc equidem, inquit, uocem audio
hominis affecti iniurijs, & malè tractati. Tantum ad fidem
faciendam ualere putabat in dicendo, cōtentionem & actio-
nem. Ac uulgo quidem mirum in modum eius actio probaba-

B tur: eruditi autem humilem putabant eius gestum, & dege-
nerem, & mollem: quod & Demetrius Phalereus sentit.
* Appionem uero Hermippus ait interrogatum de antiquis,
& sui temporis oratoribus, dixisse: Si quis illos audiuisset,
admiraturum fuisse, modeste & inagnifice cum populo diffi-
renies: sed Demosthenis orationes, si legantur, multū instru-
ctu & apparatu antecellere. Etsi autem scriptas eius ora-
tiones plenas esse seueritatis & acrimonie, sic in promptu
est, ut dicere sit superuacaneum: faciens tamen etiam, in
congressibus, per tempus usus est. Cum enim dixisset Dema-
des, Me Demosthenes, sus Mineruam: ista, inquit, Minerva
nuper in Collyto, in adulterio deprehensa est. Ad furem
autem qui χαλκός, id est, Aereus uocabatur, quum &
ipse uigilias & nocturnas eius scriptiones cauillaretur:
Scio, inquit, meam lucernam molestat tibi esse. Vos autem,
Athenienses, ne miremini ea facta quae facta sunt: quum su-
res aereos, parietes luteos habeamus. Sed de his, quanquam
plura dicere possemus, hic desinemus. In cæteris autem
mores eius, & ingenium, ex actionibus & rebus gestis spe-
ctari debent. Ad Rempublicam igitur accessit, Phocensi bel-
lo conflatō, ut & ipse ait, & ex Philippicis orationibus
conijci potest: quarum alie Phocensibus iam deletis, habi-
tæ sunt: antiquissimæ autem, res ei bello maxime uicinas
attingunt. Apparet, cum etiam orationem in Midiam ha-
bere instituisse, cum annos duos & triginta esset natus,
necdum auctoritatem & potentiam in Republica obtineret.
eiusque rei metus fuisse in causa potissimum uidetur, ut ac-
cepta pecunia, susceptam cum homine similitatem depo-
neret:

Festiuus nec enim fuit, aut homo pectore blando.
Sed uehemens, & in persequendis inimicijs acerrimus. Cæ-
terum quum uideret, non esse leue, nec suarum uirium opus,
hominem & opibus & eloquentia & amicis probe muni-
tum, Midiam expugnare: cessit ijs, qui pro eo deprecaban-
tur. Nam ter mille drachmæ per se, mea quidem opinione,
Demosthenis retundere acerbitem non potuissent, si quam
spem habuisset, facultatemq; uictoriæ. Nactus autem præ-
clarum administrationis suæ fundamentum, defensionem
Græcorum, & de ea pro dignitate contendere solitus, cele-
riter gloriam reperit: & ob eloquentiam, dicendiq; liberta-
tem ita illustris factus est, ut & Græciæ admirationi esset, &
à Rege Persarum coleretur, et inter Reipublicæ gubernato-
res neminis apud Philippum ratio maior haberetur, & eius
etiam inimici faterentur, sibi cum homine illustri certamē esse.

Incommoda
natura quo
pacto emen-
data à Demo-
sthenes.

Lasi segnis
oratio.

Actio Demo-
sthenica infe-
rior, oratio su-
perior veteri-
bus.

Facetiæ Demo
rhenis,
In Demadem.

In Aercum,

Accessus ad
republicam.

Oratio Medi-
ana.

Gloria & au-
oritas,

[illegible]

A planè haud aliter, quàm si ex eadem officina pugiones uen-
deret aduersarijs, quibus sese inuicem confoderent. E' publi-
cis autem orationibus, Androtioniana & Timocratea, &
Aristocratea scriptæ sunt alijs, antequam accessisset ad Rem-
publicam. Illas enim orationes anno ætatis uigesimo octauo,
aut uigesimo septimo edidisse uidetur. Causam Aristogito-
niam ipse egit, & Leptineam de immunitatibus propter
Chabriæ filium Ctesippum, ut ipse ait: sed, ut alij dicunt, pro-
pterea quòd matrem eius ambiebat. Eam tamen non duxit,
sed aliam quandam Samiam habuit in matrimonio: ut Deme-
trius Magnes refert, in opere de Synonymis. Oratio falsæ le-
gationis in Aeschinem, haud constat an sit habita: quanquàm
Idomeneus ait, Aeschinem triginta duntaxat suffragijs supe-
riorem, euasisse. Sed aliter habere uidetur rei ueritas, si è scri-
ptis utriusq; de Corona orationibus coniectura capienda est.
Neuter enim eorum, apertè atq; disertè illius controuersie in-
ta meminit, ut quæ in iudicium sit deducta. Sed hæc alijs di-
sceptanda relinquamus. Demosthenis autè ratio in Repub.
manifesta fuit, etiam durante adhuc pace. Nihil enim quod à
Macedone gerebatur, non reprehendebat, sed singulis in re-
bus turbabat Athenienses, & contra hominem inflammabat.

Androtonia-
na.
Timocratea.
Aristocratea.
Aristogitoni-
ana.
Leptinea.

Oratio falsæ
legationis.

Demoſthenes
Macedonum
aduerſarius.

B Quare & apud Philippum plurima de eo uerba fiebant: & quum inter decem legatos in Macedoniam uenisset, etsi omnes audiuit Philippus, summo tamen studio Demosthenis orationi contradixit: in ceteris autem honoribus, & humanitatis officiis non eundem sese erga eum præbuit, sed Aeschinem & Philocratem sibi magis conciliauit. Quare, quum hi Philippum laudarent, ut & eloquentissimum, & formosissimum, atque etiam mehercule egregium combonem: inuidia compulsus, eas laudes exagitauit: ac primam rhetoris, alteram mulieris, postremam spongiæ, re-
gis nullam esse dixit. Cum autem res iam ad bellum specta-
rent, quod nec Philippus quiescere poterat, & Athenien-
ses à Demosthene excitabantur: primum eos in Eubœam concitauit, quæ à tyrannis Philippo subiecta erat: eoque classe traieci ex senatusconsulto Demosthenis, Macedo-
nes expulerunt. Deinde Byzantijs opem tulit, & Perinthijs, qui bello à Macedone petebantur: & populo persuasit, ut omnis inimicitijs, & abiecta delictorum, quæ utriusque sociali bello admisissent, memoria, copias eis mitte-
ret, à quibus conseruati sunt. Deinde legationibus ob-
eundis, & appellandis Græcis, & concitandis, eos fere omnes, paucis exceptis, eò perduxit, ut contra Philip-
pum conspirarent, ita uti exercitus colligeretur peditum quindecim millium, & equitum bis mille, absque urba-
nis copijs: & pecunia & stipendia peregrinis militibus alacriter conferrentur. Quo tempore, Theophrastus au-
tor est, quum socij iuberent tributa definiri, Crobylum magistratum dixisse: Bellum demenso non pasci. Excita-
tata Græcia expectatione futurorum, & nationibus at-
que urbibus conspirantibus, Eubœensibus, Achæis, Co-
rinthijs, Megarensibus, Leucadijs, Coreyreis, maximum Demostheni certamen restabat, Thebanos ad belli socie-
tatem adducendi: qui & agrum Atticæ finitimum, & in-
stas copias haberent, & eo tempore militaris rei gloria maxime inter Græcos florent. Neque uerò facile & expe-
ditum erat, recentibus adhuc beneficijs, Phocensi bello, à Phi-
lippo cicuratos, ad defectionem impellere Thebanos: præfer-
tim quum propter controuersias uicini agri, subinde bellis-
cæ inter eas urbes dissensiones excitarentur. Sed tamen cum Philippus Amphibysensi successu elatus Phocide occupata, in Elateam subito fecisset impetum: perterretis Atheniensibus, & audente nemine suggestum cõscendere, nec habente quid dicendum esset: in silentio & inopia consilij progressus solus Demosthenes, autor fuit coniungendi sese cum Thebanis.

Irrisio laudum
Philippi.

Eubœa.

Byzantijs.
Perinthijs.

Concitatio
Græciæ in
Philippum.

Thebanorum
cum Athenien-
sibus concia-
liatio.

311

[illegible]

A d quo in parua unius diei parte discrimen adire principatus & capitis coactus esset. Penetrarat etiam eius autoritas usq; ad regem Persarum, adeo ut literis ad satrapas missis, eos pecuniam Demostheni dare, & cum potissimum inter Græcos colere iuberet, ut qui retrahere posset, ac Græcis tumultibus detinere Macedonem. Et hæc quidem Alexander post deprehendit, Sardibus literis quibusdam Demosthenis reperitis, & scriptura regionum ducum, significante magnitudinem date ei pecunie. Tum autem, quum eam Græci cladem accepissent, alij oratores aduersæ factionis in Republica, Demostheni insultabant, rationibus postulandis, & accusationibus uexantes. Populus autem eum non tantum ijs criminibus absoluebat, sed & constanter honorabat, & rursus ut bonum ciuem, ad rempublicam capeffendam inuitabat. Itaque tibi est Cheronea allatis, & sepeliendis, laudationem hominum ei mandauit: non humiliter, neque ignauiter causum illum ferens, ut scribit & tragicè uociferatur Theopompus: sed honorando, & ornando maxime consiliario declarans, se non poenitere consiliorum. Ac orationem quidem Demosthenes habuit, sed decretis non semetipsum, sed per uices quemque amicorum ascripsit, fatum suum atq; fortunam, ut inauspicatam & ominosam uitans, donec fiduciam recepit Philippo mortuo. Perijt autem, neq; diu post Cheronensem felicitatem uixit. idq; uidetur oraculum ultimo uersu prædixisse:

Flet uictus, sed uictorem uictoria perdit.

Ac obitum quidem Philippum clam cognouit Demosthenes: sed cum occupare uellet Athenienses, ut ad secutura negotia essent alacriores: prodijt hilaris in senatum, quasi uidisset somnium, à quo magnum quoddam bonum expectaret euenturum Atheniensibus. Neque multo post adierant, qui Philippi nunciarent interitum. Statim igitur hi sacra facere, obletum nuncium, & coronam Pausaniam decernere: Demosthenes splendida ueste prodire, corona insignis, septimo ante die filia eius defuncta, ut Aeschines ait: qui hac de causa ei maledicit, & odium liberorum obijcit, cum ipse sit mollis & degener, si luctum & lamentationes mansueti pijsq; animi signa esse putat, & tales casus ferre leniter & equo animo improbat. Ego uero, an Athenienses, ob mortem Regis, qui secundis suis rebus eos in calamitate tam mansuetè humaniterque tractarat, coronas gestare, atque etiam sacrificare decuerit, non pronuncio. Præterquam enim quod inuidiosum, minimè etiam generosum est animi, uiuenti honores & ciuitatem decernere: eoque ab alio interfecto, læticiam non ferre moderatè, sed insultare cadaueri, & triumphare, perinde ac si ipsi rem fortiter gessissent. Sed quod domesticum casum & lachrymas & lamentationes mulieribus reliquit Demosthenes, atque ea egit quæ è republica esse putabat, laudo, & ciuili ac uirili animi esse puto, semper rem publicam spectantem, casusq; domesticos & negotia posthabentem, reipublice multo magis tueri dignitatem, quam histriones faciunt, qui regum & tyrannorum personas representant: quos uidemus nec plorare, nec ridere, ut ipsi uolunt: sed, ut actio postulat, pro ratione argumenti. Præterea si non committendum est, ut calamitosus sine ulla consolatione malo suo conflictetur: sed & uerbis leuandus est dolor, & animus ad iucundiores cogitationes traducendus: quemadmodum eos qui ex oculis laborant, à splendis & solidis ad uirides & molles colores uisum conuertere iuuant: unde consolatio melior petetur, quam si quis in patriæ calamitatibus, communia mala cum domesticis temperet, atque ita deteriora melioribus obscurat? Atque ad hæc dicenda eò commoti sumus, quòd multos uidimus frangi uerbis Aeschinis, atq; effeminari ad commiserationem. Verbes autem rursus, Demosthene concitante, sese coniungebant.

Perficæ largi-
tiones.

Demosthenes
etiam post clā
dem acceptus
populo.

Funeris ora-
tio.

Demosthenis
cautio.

Philippi obi-
tus.

Fictum Demo
sthenis somni-
um.

Exultatio A-
thenienſium.

Reprehensio
Atheniensium
cum excusa-
tione Demö-
sthenis.

Græci denuò a
Demosthene
concirati.

AC

[illegible]

A Harpalus, uultu hominis auri cupidi cognoscendi, atq; ex oculorum motu & nutu ingenium indagandi. Neq; enim restitit Demosthenes, sed ictus largitione, haud aliter quam praestidio imposito, in partes Harpali cecessit: ac postridie bene ac probe lana & uittis obuoluto collo, in concione progressus populo iubente surgere & dicere, inuit, sibi uocem esse intercisam. At homines faceti, non angina, sed argētangina coram reptum esse noctu oratorem, dicebant. Post cum uniuersus populus corruptelam animaduertisset, & eum se defensorum audire nollet, sed & indignaretur, & tumultuaretur: quidam surrexit, eumq; derisit, his uerbis: Non audietis, Athenienses, eum qui calicem habet? Tum igitur ex urbe ablegarunt Harpalum, ac ueriti, ne ratio eius pecuniae a se reposceretur, quod oratores diripuissent: strenue inquisuerunt, & aedes ingressi, indagarunt, excepta Calliclis Arrenidae filij domo. Solam enim eius, quod nuper uxorem duxisset, atq; sponsa intus esset, perquiri non siuerunt, ut narrat Theopompus. Demosthenes autem re serio suscepta, decretum fecit, rem ab Arcopagitico senatu esse cognoscendam: qui quos deliquisse iudicasset, eos esse puniendos. Cum autem senatus in primis eum condemnasset: in iudicium sane uenit, & quinquaginta talentis multatus, & in carcerem coniectus, pudore criminis, ut aiunt, & ob corporis imbecillitatem, quod carcerem ferre non posset, ausugit, custodibus partim deceptis, partim conuiuentibus. Fertur sane, cum non procul ab urbe fugeret, sensisse quosdam ciues sibi inimicos, persequi, ac se uoluisse occidere. Ut autem illi nominatim eum compellarint, & congressi propius, rogarint, ut uaticum a se acciperet: qui ea ipsa de causa domo argentum attulissent, eaq; gratia eum persecuti essent, hortati, ut bono esset animo, & casum illum non grauiter pateretur: magis etiam ciuulasse Demosthenes, ac dixisse: Qui possum non ferre grauiter, cum ea urbs mihi defendenda sit, quae tales habet inimicos, quales in alia amicos reperire difficile est? Exilium tulit molliter, in Aegina & Troezenae fere sedens, & Atticam intuens, lacrymis oppletus, ita ut uoces eius parum humane aut consentaneae eius in Republica iactationibus commemorarentur. Dicitur enim ex urbe discedere sublati ad arcem manibus, dixisse, O custodes urbis Minerva: Cur uero tribus infestissimis belluis delectaris, noctua, dracone, & populo? Adolescentes autem qui ad eum accedebant, & familiariter cum eo colloquebantur, a capeffenda Republica dehortabatur, cum diceret: Si principio duae sibi uiae fuissent propositae, altera ad suggestum & concionem, altera quae recta ferret ad interitum, atq; ipse mala publicae administrationis praesciuisset, timores & inuidiam & calumnias & accusationes: se magno impetu eam fuisse iturum, quae recta ad necem ferret. Sed enim dum adhuc in exilio uersaretur: & Alexander obierat, & Graecia conspirabat rursus, Leosthene strenue rem gerente, & Antipatrum Lamiae conclusum operibus cingente. Ac Pytheas, & Callimedes Carabus, Athenis exulantes, cum Antipatro se coniunxerant, & cum eius amicis & legatis passim obeuntes, uetabant Graecos deficere, & se coniungere cum Atheniensibus. Demosthenes autem, se Atheniensium legatis immiscuit, & contendit, atque adiutauit, ut urbes communi ope Macedones inuaderent, & eijcerent e Graecia: atque in Arcadia Pytheam & Demosthenem conuicia dixisse inuicem in concione scribit Philarchus, quam alter Macedones, alter Athenienses defenderet. Fertur autem dixisse Pytheas: Quemadmodum eam domum, in quam lac asinum infertur, omnino aliquid habere mali existimamus: sic eam urbem laborare necesse est.

Agētangina.

Sponsæ vere-
cundia.

Damnatio.
Vincula.
Fuga.

Inimicorum
benignitas.

Exilij mole-
stia.

Querelæ de
iniquitate
populi.

Demosthenes
exul, patriæ
patronus.

Lac afininum.

178

D d

314

14
 εἰς τὸν ἀβυσσῶν περισβεία πᾶσι γίνεται. ἡ δὲ δημοδογία
 γράφει τὸ πᾶσι δειγμα, φησὶσαντα· καὶ τὸ γάλα * τὸ ὄνειρον
 ἐφ' ὕψους, καὶ τὸν ἀβυσσῶν ὑπὸ σωτηρίας πᾶσι γίνεται τὸ νο-
 σήσαντων. ἐφ' οἷς ἡδείς ὁ τῶν ἀβυσσῶν δῆμιον, φησὶ· ζῆται
 τῷ δημοδογίᾳ καὶ ὁδοῦ. τὸ μὲν ἐν φησισμα, δῆμιον ὁ πᾶσι
 αἰνέει, αἰνέει δὲ ὡς δημοδογίᾳ, εἰσὶν ἐγκν. ἐπεὶ μὲν δὲ
 τῶν ἐκ τῶν ἐπ' αὐτὸ εἰς ἀγιναν. ἐκ δὲ παλαιῶν ἀνελθόντων,
 ὅτε ἀρχοῦνται, ὅτε ἰδρῶς ἀρραβὸν φησὶ. ἀλλὰ ἐπὶ τῶν ἀλ-
 λων πολὺ τῶν ὁμῶ πάντων, ἀπαντῶντων καὶ διερχομένων
 πᾶσι. ὅτε καὶ φησὶν αὐτὸ ὁ μάγιστος δῆμιον ἀνα-
 τάναντα τὰς χεῖρας, μακαρίζει τὴν ἡμέραν ἐκείνης αὐτῶν,
 ὡς βέλτορον ἀλλυβιάδου καπνόντα. πεπεισμένους γὰρ αὐτὸν
 ἐβελισσόμενος ἐπ' αὐτὸν, δέχεται τὸν πολίτην. τὸ δὲ χρῆ-
 ματικῆς (ἡμῶς αὐτῶν) μελέτης (ἐν τῷ γὰρ λῦσαι
 κατὰ δίκην) ἐβόησαντες πρὸς τὸ νόμον. εἰδοῦτος γὰρ ἐν τῇ
 θυσίᾳ τοῦ διὸς τοῦ σωτῆρος ἀργύριον τελεῖν τοῖς κατὰ
 σκοπῶνται ἐκ κοσμοῦ τὸ βωμοῦ ἐκείνου τότε ταῦτα ποιῶ-
 σαι ἐπὶ ἀρχαῖς, πρὸς τῶν ταλάντων ἐξεδόκων, ὅσον
 τὸν τιμήμα τὸ κατὰ δίκην. ἐκ μὲν οὖν πολὺ χρόνον ἀπέλα-
 σεν τὸν πᾶσι ἐκ κατὰ δίκην, ἀλλὰ ταχὺ τὴν ἐκκλησίαν πρὸς
 γὰρ τῶν σωτῆρος βόησαντων, μετὰ γὰρ ἐκ τῶν μὲν
 νόμων μάχη σὺν ἐπισημασμένων δὲ πρὸς τῶν ἐκ τῶν ἐκ
 θυσίᾳ ἢ φερεῖται· πρὸς αὐτῶν δὲ δημοδογίᾳ ἀπέδανε,
 τὸν δὲ τὸν πορ. ὡς ἀντίπατρον ἐκ λερατόρος ἡγεμόνον,
 πρὸς τῶν τῶν ἀβυσσῶν· οἱ μὲν πᾶσι τὸν δημοδογίᾳ φησὶ
 σάντων, ὑπερβύλθον ἐκ τῶν πόλεως. ὁ δὲ δῆμιον, αὐτὸν δὲ
 ναὶ κατέχων, δῆμιον δὲ γὰρ φησὶ. ἀλλων δὲ ἀλλὰ ἐκ
 ἡσυχασμένων, ὁ ἀντίπατρον πρὸς ἐπισημασμένων συλλαμ-
 βάνοντας, ὡς ἡγεμόν τῶν, ἀρχίας ὁ ἐκ τῶν φησὶ
 ρας. αὐτῶν δὲ, δεξιὸν ὄντα τῷ γένει, λόγῳ ἔχει τραγωδί-
 ας ὑποκρινόμεναι ποτε, καὶ τὴν ἀγινῶν πᾶσι, τὸν ὑπερβύ-
 λοντα τῇ τέχνῃ πάντας, ἐκείνους γυροῦναι μαθητῶν ἰσο-
 ῶσιν. ἐκ μὲν πρὸς δὲ τὴν ἀρχίαν ἐν τοῖς λαοῖς τῶν ἐκ τῶν
 * μαθητῶν ἀναγράφει. δῆμιον δὲ τὴν ἀναξιμένους ἡσ-
 χίᾳ μετὰ γυροῦναι φησὶν αὐτῶν. ἐπὶ δὲ ὁ ἀρχίας, ὑπε-
 ρβύλθον μὲν τὴν ἐκ τῶν, καὶ αἰσίνοντα τὸν μαρτυρόντα, ἐπὶ τὴν
 δῆμιον τὴν φησὶν ἀσπιδόφον ἡμέραν, ἐν ἀγινῶν κατὰ
 φησὶν τῶν καὶ τὸν ἀρχίαν, ἀρραβὸν ἐπεμψὲν εἰς ἐλεω-
 νὰς πρὸς ἀντίπατρον, καὶ ἐκ τῶν διεφθάρησαν. ὑπερβύλθον δὲ
 τῶν γὰρ τῶν ἐκ τῶν κατὰ δίκην λέγει. τὸ δὲ δημοδογίᾳ πρὸς
 ὁμῶν ἐκ τῶν ἐν καλαυρίας ἐν τῶν ἰδρῶ ποσειδῶν
 κατὰ δίκην, ἀπλοῦς ὑπερβύλθον, ἐκ τῶν μετὰ δεξι-
 ῶν δεξιῶν, ἐπεὶ τῶν ἀνασάντα βαδίζου μετ' αὐτῶν
 πρὸς ἀντίπατρον, ὡς δὲ γυροῦναι πρὸς τῶν. ὁ δὲ δημο-
 δογίᾳ, ἐκ τῶν γυροῦναι ὅτιν ἐκ τῶν καὶ τῶν ὑπὸ πρὸς, ἐκείνους τὸν
 νυκτὸς, ἀλλοτῶν. ἐκ τῶν γὰρ ἀνταγωνίζονται τῶν ἀρχίας,
 ἡσυχίαν ὑποκρινόμεναι. δῆμιον δὲ καὶ κατὰ δίκην τὸν
 δεξιῶν, ἐν δὲ πᾶσι πᾶσι ἀσπιδόφον καὶ γυροῦναι κατὰ δίκην. διὸ τῶν
 ἀρχίας ποτὶς ἐκ τῶν πρὸς ἀσπιδόφον, ἀναβλέψας
 πρὸς αὐτὸν, ὡς πρὸς ἐκ τῶν κατὰ δίκην, ὡς ἀρχίας ἐπὶ τῶν, ὅτε
 ὑποκρινόμενος μετὰ πρὸς πᾶσι, ὅτε νῦν πρὸς ἐ-
 πὶ τῶν κατὰ δίκην. ἀρραβὸν δὲ ἀπὸ τῶν τῶν ἀρχίας μετ' ὁ-
 γῶν· νῦν ἐκ τῶν λέγει, τὰ ἐκ τῶν κατὰ δίκην τῶν ποσειδῶν· ἀρ-
 ρὰ δὲ ὑποκρινόμενος μετὰ τῶν ἐπὶ τῶν, ὅπως ὑπὸ πρὸς τῶν οἰ-
 νοι. καὶ τῶν τῶν ἐπὶ τῶν, ἐκ τῶν ἀνελθόντων τῶν κατὰ δίκην. καὶ τῶν
 βλίου ὡς γὰρ μετὰ τῶν, πρὸς τῶν κατὰ δίκην τῶν σόματι τὸν κα-
 λαμοῦν. καὶ τῶν κατὰ δίκην ἐκ τῶν κατὰ δίκην καὶ γὰρ ἀρραβὸν εἰ-
 ραι, χρόνον ἐκ τῶν κατὰ δίκην. εἴτα συγκαταλέγει, ἀπὸ
 κλινῆς τῶν κατὰ δίκην οἱ μὲν ἐν * πρὸς τὰς θυρας ἐκ τῶν
 δεξιῶν, κατὰ δίκην ὡς ἀρραβὸν κατὰ δίκην αὐτῶν, καὶ μετὰ τῶν
 ἀπὸ τῶν κατὰ δίκην. ὁ δὲ ἀρχίας πρὸς τῶν ἀνελθόντων
 πρὸς τῶν κατὰ δίκην αὐτῶν ἀνακινῶν λόγους, αὐτῶν ἐπὶ τῶν
 ἐκ τῶν κατὰ δίκην πρὸς τὸν ἀντίπατρον. ἡ δὲ τῶν κατὰ δίκην
 δημοδογίᾳ ἐκ τῶν κατὰ δίκην αὐτῶν τῶν φησὶ κατὰ δίκην καὶ
 κατὰ δίκην.

in quam uenit Atheniensium legatio. Demosthenes autem Atheniensium
inuerso exemplo dixit: Et lac asinum sanitatis gratia in- legatio.
ferri, & Athenienses aduenire propter salutem laborantium.
His delectatus populus Atheniensis, Demostheni reditum Honorifica
decernit. Ac plebiscitum Demon Pæaniensis fecit, Demo- Demosthenia
sthenis consobrinus, triremi in Aeginam ei missa. E' Piræo reuocatio.
autem in urbem ascendit, omnibus & principibus & sacra-
dotibus comitantibus: sed & cæteris simul omnibus ciuibz
obuiam prodeuntibus, & alacriter excipientibus. Ac tum
eum refert Demetrius Magnes sublati manibus sibi gratum
latum eum diem, quod felicius quàm Alcibiades redisset, se
enim à ciuibz excipi, uolentibus, non à se coactis. Cum au- Elusio multa
tem pecuniaria multa ei maneret (neq; enim condonare li-
cebat quo quis damnatus esset) tali commento legem eluse-
runt. Cum solerent in sacris Iouis Seruatoris, argentum pen-
dere ijs qui instruerent & ornarent aram: ei tum illa sacra
facienda & exhibenda locarunt quinquaginta talentis, quæ
erat æstimatio multa. Verumenim uero post restitutionem,
ei non diu patria frui licuit, cum statim res Græcorum con-
cidissent. Mense enim Quintili prælium ad Cranonem come- Secūda fuga
missum est, Sextili præsidium Munychiam est ingressum, & interitus De-
mo-
sthenis.
B. Eobri Demosthenes periit, hoc modo: Ut nuntiabatur Anti-
patrum & Cræterum ad Athenas accedere: Demosthenes
unà cum alijs, ante aduentum eorum, clam ex urbe se sub-
ducit: populus autem eos ex senatusconsulto Demadis, capi-
tis damnat. Cum uero alij alio dilapsi essent, Antipater pas-
sim lictores dimittebat, qui eos comprehenderent: quorum
lictorum dux erat Archias cognomento πυρρολόγητας, Archias
quasi fugitiuorum aut exulum indagatorem dicas. Hunc ge-
nere Thurium, fama erat, aliquando actuisse Tragedias:
& Aegintiam Polum, qui arte omnes superauit, eius fuisse di-
scipulum memorant. Hermippus autem, Archiam inter La-
criti oratoris discipulos recenset. Demetrius Anaximenes
auditorum fuisse perhibet. Is igitur Archias, Hyperidem or-
ratorem, & Aristonicum Marathonium, & Demetrii Pha-
lerei fratrem Himeræum, qui in Aegina ad Acaci sacellum cō-
sugerant, inde auulsos, Cleonas misit ad Antipatrum: atque
ibi illi perierunt. Hyperidi etiam linguam exedam esse fe-
runt. Demosthenem autem, quum audisset in Calauria in æ-
de Neptuni sedere supplicem, nauigijs actuarijs traiecit: &
cum Thracijs satellitibus excensu facto, ei suasis, ut secum ad
Antipatrum iret, nihil mali passurus. Demosthenes autem Visum Dem-
sthenis.
C. erat certare cum Archia, tragœdia representanda. Cum au-
tem prospero fortunæ statu uteretur, & theatrum obtine-
ret: ob penuriam apparatus & sumptuum succumbere.
Quare quum Archias multa perhumaniter differuisset, in-
tuitus cum ex eo loco in quo tum sedebat: O' Archia, inquit,
neque mihi unquam, dum histrionem ageres, persuasisti, ne-
que nunc pollicendo persuadebis. Cum uero Archias tracun-
dè comminatus esset: Nunc, inquit, oracula dicis Macedoni-
ci tripodis. Modò autem histrionem agebas. Parum igitur
differ, ut domesticis aliquid mandem. Atq; his dictis, intro in
sanum concessit: acceptisq; tabellis tanquam scripturus, ad-
mouit ori calamus: eoq; morso, ut inter cogitandū & seri- Venenunt.
bendum facere consueuerat, aliquandiu tenuit. Deinde ob-
uoluit caput, & inclinauit. Ac qui ad fores assabant satelli-
tes: eum deridebant, ut metuentem: & mollem uocabant, at-
que effœminatum. Archias autem aggressus, cum hortaba-
tur ut surgeret: & iisdem uerbis repetendis, rursus ei recon-
ciliationem Antipatri promittebat. Quum uero sensisset
Demosthenes, iam conceptum inscribis uenenum uim
suam exercere: reiecta facie, Archiam intuitus: Quam Obici-
primū,

νοῖς εἶπεν ἡ δὲ τὴν ἐκ τῆς παραγωγῆς υποκειμένην ἰδέ-
οντα, ὡς τὸ σῶμα ὅσον εἰσῆλθαι ἐκ τοῦ. ἐγὼ δὲ ὡς φιλε-
σέμεν ἐπὶ τῷ ὅτι ἀνίσταμαι τὸ ἰδίον. ὅτι δὲ ἀντιπαρῶ
μακροδουρ, ὅτι δὲ ὁ σὸς καὶ ἀδελφὸς ἀπὸ λείπειται. ταῦτ'
εἶπων, καὶ μελάνθους ὑπολαβὴν αὐτῇ ἡδὴ τρέμοντα καὶ
σφαλμῶν, αἶμα ὅτι πωλεῖται καὶ πρῶτα μάταια τὸ βωμόν,
ἔπειτα, ὡς γὰρ ἀφῆκε τὴν ψυχὴν. τὸ δὲ φάρμακον, ἀ-
εῖσω μὴ ἐκ τοῦ καλὰς λαβὴν φησὶν αὐτὸν, ὡς εἰρηται-
πάππος διέλες, ὅτι τὴν ἰσορροπία ἐρεμῇ πρὸς ἀνέλιφει, φησὶ,
περὶ τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ βωμόν, ὅτι μὴ ὅτι βιβλίω γεγρα-
μμένης ὑποσολῆς ἀρχὴν ἐνέβηλται, διημοδιγνὸς ἀντιπαρῶ,
ὡς καὶ ἄλλο. δαυμαζομένης δὲ τῆς πρὸς τὸ δαύμαζον ὅτι ἐν-
τα, διηγεῖται αὐτὴν ὡς ταῖς θύραις θρῆναι, ὡς ἐκ τινος
ἐκείνης λαβὴν εἰς τὴν χεῖρα, περὶ τοῦτο ὅτι σῶμα, ὡς κα-
πὸι τὸ φάρμακον. αὐτὸ δὲ ἄρα χρυσὸν ὡς ἐκείνη εἶναι τὸ κα-
ταπνὸν, ἡ δὲ ὡς ἐκείνη πωλεῖται, πωλεῖται ὡς ἐκείνη
πρὸς τὸ ἀρχὴν, φαίν, πολὺν χρόνον εἶναι, ὅτι ὅτι φοροῖν τὸ ἀπό-
δισμον ἐκείνην ὅτι διημοδιγνὸς, ὡς φυλακτῆριον. ὅτι ὅτι
νὸς δὲ, καὶ αὐτὸς γὰρ ἐκείνη φησὶ καὶ ὡς, τὸ φάρμακον φυ-
λάσσειν. τὸ δὲ ἐκείνη εἶναι ὅτι αὐτὴν ὅτι φάρμακον περὶ βραχί-
ον. τὴν δὲ ἄλλω ὅτι γεγραφασι περὶ αὐτὴν, πᾶσι πολλοί
δὲ εἰσι, τὰς ἀποφορὰς ἐκ ἀναγκῆς ἐκείνην ἐκείνην. πᾶσι
* διημοδιγνὸς ὅτι διημοδιγνὸς οἰκῶ, ὅτι ἐκείνη φησὶν αὐ-
τὴν ὡς φάρμακον, διὰ δὲ τὴν καὶ πωλεῖται τὸ μακρο-
ν ὡς ἐκείνη ὅτι ἀρπυγίαν, σιωπῶν καὶ τρεῖς ἴσ-
τα ὡς ἀλύτως. καὶ τρεῖς δὲ ἐκτὴν ὡς ἀπὸ τῆς πωλεῖται
ὡς ἀλύτως, ὅτι τὴν σκυθῶν ποταμῶν τὴν διημοδιγνὸς
ἡμῶν ἀγνοῖ, πρὸς τὴν πωλεῖται ὡς ἀπὸ τῆς πωλεῖται
ἡμῶν, εἰκόνα τε χαλκῶν ἀνέσσει. ὡς τὸ πρὸς τὸ πωλεῖται
φίκα δὲ τὴν ἀπὸ γένος ὅτι πωλεῖται αὐτὴν ὡς ἐκείνη
γεγραμμένα τὸ βουλήν ὅτι ἐκείνη τὴν βάσει τὸ ἀνδρῶν.

[illegible]

Demost, tom. 5.

 ΔHMO_2

A primū, inquit, ages Tragicum Crentem, & cadauer hoc insepultum abijcies. Ego uerò, alme Neptune, uiuus adhuc surgo è sano tuo. Sed Antipater & Macedones sanum tuum inuiolatum non reliquerunt. His dictis, cum se iam tremen-
tem & labantem excipi iussisset: inter progrediendum, & aram prætereundum collapsus, cum genitu emisit animam. Venenum autem, Aristo, eum è calamo hausisse, ut dictum est: Pappus quidam, cuius historiam repetijt Hermippus, ait, cū ad aram concidisset, in tabella scriptæ epistolæ repertum esse initium, Demosthenes Antipatro: & nihil aliud. Cum autem admirationi esset mortis celeritas, narrasse Thraces qui ad fores steterant, eum è panniculo quodam indidisse manui, ad motumq; ori uenenum deglutire: se uerò putasse aurum esse, quod deglutiret. sed ancillam, ministrā eius, Archiæ percontanti respondisse: longum esse tempus, ex quo Demosthe-
nes fasciculum illum ferret, tanquam amuletum. Eratosthe-
nes autem & ipse, in circulo cauo eum ait uenenum seruasse, quem circulum Demosthenes in brachio gestare solitus fue-
rit. Ceterorum autem qui de eo scripserunt complurium dis-
sensiones recēscere necesse nō est: nisi quod Democharis De-
mosthenis cognatus, opinari se dicit, eum non ueneno, sed be-
nignitate & prouidentia deorum immortalium, Macedonum
crudelitati esse ereptum, morte celeri, & haud molesta. Ob-
ijt XVI. mensis Octobris, quo die religiosissimum Cereas-
liorum diem agentes mulieres, apud diuam ieiunant. Ac ei
paulo post populus Atheniensis, ut pro dignitate gratia re-
ferret, tum æream statuam erexit, tum natu maximo in eius
familia uictum in Curia decreuit, tum celebrem illam inscri-
ptionem basi statuæ addidit:

Controuersia
de ueneno &
obitu.

Honores post
obitum.

Controuersia
de ueneno &
obitu.

Honores post
obitum.

Aurum in sta-
tua Demosthe-
nis servatum.

Si magni vires animos Demosthenis æquent,
Haud Macedum possit Græcia Marte premi.

Nam qui ipsum Demosthenem hoc fecisse dicunt, uenenum in Calauria hausturum, inepte nugantur. Paulo autem ante, quam nos Athenas ueniremus, tale quiddam accidisse fertur: Miles qui à duce ad iudicium quoddam uocabatur, quantum auri habuit, in statuæ manus imposuit: quæ ita erat facta, ut digitos inter se implexos contineret. Et iuxta platanus non magna enata erat: ex ea multa folia, siue à uento fortuito deiecta, siue ab eo ipso qui aurum deposuerat, passim eodem in loco iacentia coacervata, effecerunt, ut latèret aurum tempore non paruo. Ut autem homo is reuersus id reperit, et ea fama sparsa est: homines ingeniosi, argumento inde sumpto, epigrammatis inter se de abstinentia Demosthenis assidue certarunt. Demadem autem non diu fruuentem adolescènte gloria, Demosthenis ultio perduxit in Macedoniam, ab ijs quibus turpiter assentabatur, meritò interiturum, quibus quum iam antea inuicis esset, tum in crimen incidit inenitabile. Literæ enim eius exciderant, quibus Perdiccam hortabatur, ut Macedoniam inuaderet, et seruaret Græcos, ut qui à putri et uetere stamine (Antipatrum autem innuebat) pendèrent. Ea re Cassander, accusatore Dinarcho Corinthio, irritatus, in eius sinu filium iugulauit, ac tum demum ipsum tolli iussit è medio: in maximis illud malis edoctum, proditores semetipsos primos uendere: quod sæpe prædicente Demosthene non crediderat. Ac Demosthenis quidem, Sossi, uitam habes, quantum nos uel lectione uel auditione per manus tradita cognoscere potuimus.

Demadis in-
teritus.

Proditorum
conditio,